

Det Anarkistiska Biblioteket

Sabotage - en nödvändighet

- en nödvändighet

Polkapinglan

Polkapinglan
Sabotage - en nödvändighet
- en nödvändighet
2006

Mottogs den 2015-01-20 från http://polkagris.nu/wiki/Polkagrisar:_Sabotage

sv.theanarchistlibrary.org

2006

Innehåll

Ta det lugnt	4
Fiffla med varan	5
Tala ut	6
Följa regelboken	7
Låt maskinen strejka	8
Klanta till det	9

Sabotage är konsekvensen av en skitdag på jobbet och en kass lön. Det är både en nödvändighet och en självklarhet.

Vi tvingas sälja oss själva som arbetskraft till arbetsköparen. Vår skapande förmåga, kreativitet och livskraft reduceras till att producera vinster åt arbetsköparen. Vi utför allt arbete men berövas dess produkter. Visst, vi får lön men denna understiger kraftigt det värde vårt arbete producerat. Vål på jobbet hunsas vi, beordras och förnedras. I arbetsköparens dröm lyder vi och tackar och tar emot. Men vi lever inte i en dröm utan i verkligheten. Med arbetet följer uppror, strejker och sabotage.

Sabotage innebär kort och gott att medvetet minska sin effektivitet i arbetet. Jobba sämre än vad som är möjligt helt enkelt. Det handlar om att störa och ge sig på arbetstempo, kvalitet och arbetsmetoder. Det sker i produktionen, det vill säga på jobbet. Genom att minska kvalitet eller kvantitet på produktionen angriper vi arbetsköparen utan mellanhänder. Sämre eller färre produkter ger lägre eller inga vinster. Vi slår arbetsköparen där det gör som ondast - i plånboken! Vi angriper vinsten och tvingar till oss något vi vill ha. Bättre arbetsförhållanden och högre löner. Våra behov avgör och vi gör det tillsammans.

Sabotage är en självklarhet: Så länge människor har tvingats arbeta, inte för sina egna eller sina kamraters intressen, utan för sina herrars, har vi vägrat finna oss i det. Det har lite att göra med radikala paroller och allt att göra med situationen vi vägrar finna oss i. Vi har alltid vägrat ta skit. Vi har alltid saboterat.

Sabotage är en nödvändighet: Vi lever i en värld där vi tvingas arbeta åt andra. Vi blir fattiga och några få blir rika. Knapphet och tristess blir vår lott. Sabotage är ett oundgängligt vapen mot vår misär. När vi kämpar tillsammans vinner vi förbättringar av våra levnadsförhållanden. Med sabotaget går vi på vägen mot verklig frihet och gemenskap.

Sabotage är alltså ett vapen i vår kamp som utsugna och hunsade arbetare mot arbetsköparen - vår utsugare och despot. Genom att sabotera vinner vi bättre arbetsförhållanden och högre löner. Kampen sker direkt och utan mellanhänder. Våra segrar vinner vi tillsammans och för varje seger blir vi starkare. Sabotaget pekar mot en framtid mot vår frihet och gemenskap. Utan utsugning och tvång. Sabotaget för oss framåt. Bortom arbetet.

Ta det lugnt

Har man inte lyckats lära sig det under skoltiden får man göra det när man börjar jobba. Av rena hälsoskäl jobbar vi inte ihjäl oss och sen är det ju betydligt trevligare att ta det lugnt. Att komma till jobbet och dra upp tempot är ett säkert sätt att göra ett mobboffer av sig själv. Man spottar inte sin morsa i ansiktet och man jävlas inte med arbetskamraterna.

Men maskning är inte bara att ständigt hålla tillbaka tempot för vårt eget bästa. Det kan också vara ett vapen för att tilltvinga oss förändringar av arbetsförhållanden och löner.

Arbetarna på en underleverantör till Volvo hade utsatts för kraftiga lönesänkningar. Facket och företaget tog i hand på det nya lönesystemet. Men istället för att acceptera skiten eller säga upp sig gick arbetarna tillbaka till jobbet och tog det väldigt, väldigt lugnt. Produktionen gick åt helvete och efter någon vecka tvingades företaget ge med sig. Det nya avtalet skrotades till arbetarnas fördel.

Ett annat exempel kommer från en postsorteringsterminal. Posten experimenterade med förändrade arbetsstationer för ökad effektivitet. Detta gick såklart ut över arbetarna och särskilt på en viss arbetsstation blev jobbet väldigt stressigt. Man klagade för cheferna men utan resultat. Vinsterna är som bekant heliga och människor utbytbara. Men istället för att knyta näven i fickan tog man saken i egna händer. Man bestämde sig för att inte låta sig stressas. Istället skulle man ta det lugnt. Väldigt lugnt. Sagt som gjort. Post ansamlas, post hamnar på marken, chefer stojar och allmänt kaos bryter ut runt arbetsstationen. I två dagar. Sen omformas stationen till postisarnas fördel.

Klanta till det

Det är mänskligt att fela. Särskilt på jobbet! Genom småfel och klanteri kan man snabbt skapa kaos och pressa företaget ned på knä. Det är ganska enkelt att få det att svartna för chefens ögon och tvinga fram eftergifter. Oordning är produktionens fiende. Det är också en bra sak att skapa precis innan man går ut i strejk. På det sättet blir det ännu svårare för arbetsköparen att få strejkbrytare att göra ens jobb.

Tänk till exempel vad sporadiska felmärkning av brevtransportlådor, så kallade blålädor skulle kunna orsaka. Enorma mängder post skulle flyga kors och tvärs men framförallt helt fel. Det skulle kosta arbetsköparen multum och nästan garanterat leda till eftergifter till godo för postarbetarna.

Att lyda dumma order från arroganta chefer blir ett möte mellan "Följ regelboken" och "Klanta till det". Många chefer ger idiotiska order som bara behöver följas för att skapa oordning.

Roande historiska exempel är franska järnvägsarbetare som felmärkte vagnar vilket resulterade i kaos och vunna strider. Dessutom tog det flera månader för företaget att spåra upp de utspridda vagnarna... Danska tryckeriarbetare ställde till skandal när de blandade text och bild från en fredskonferens med ett cirkusreportage.

Sabotage är alltså ett vapen i vår kamp som utsugna och hunsade arbetare mot arbetsköparen - vår utsugare och despot. Genom att sabotera vinner vi bättre arbetsförhållanden och högre löner. Kampen sker direkt och utan mellanhänder. Våra segrar vinner vi tillsammans och för varje seger blir vi starkare. Sabotaget pekar mot en framtid mot verklig frihet och gemenskap. Utan utsugning och tvång. Sabotaget för oss framåt. Bortom arbetet.

Vi jobbar tillsammans, vi har kul tillsammans, vi kämpar tillsammans...
...och vi saboterar tillsammans!

Låt maskinen strejka

Att jobba innebär inte sällan att arbeta med en maskin. Fungerar inte maskinen kan man då inte jobba. Om man inte jobbar skapar man inga vinster. Att sätta maskinen ur spel är en utmärkt påtryckningsmetod eller ett sätt att skapa direkta pauser i produktionen. Genom trixande gör man maskinen tillfälligt eller permanent oduglig.

Arbetare på en brödfabrik skapade pauser i arbetet genom att låta degen flöda i sådana mängder att maskinen kollapsade och tillfälligt slutade fungera. Liknande exempel följer inte sällan med maskiner som man lätt kan överbelasta. Finns chansen missar man den ofta inte.

Bilarbetare som fick mer att göra för mindre betalning svarade med att helt enkelt se till att maskinerna, i omgångar, sattes ur spel. Produktionen minskade, vinsterna sinade och företaget tvingades till eftergifter.

Ibland är det maskinen eller instrumentet i sig som är huvudproblemet. En form av handskanner som skulle rationalisera och styra arbetet på en godsterminal var just ett sådant. Man bemötte skannern med vårdslöshet, tafflighet och slarv. Man lyckades bokstavligen slå sönder apparaten. Man återvann sin tidigare av kontroll och det lugnare tempot. Företagets planer skrotades med skannern.

Fiffla med varan

Ett sätt pressa arbetsköparen är att ge sig på kvaliteten på det man tvingas producera. Göra varan osäljbar eller så dålig att kunderna tvingas läsa lusen av företaget och kanske sluta handla av det. Det kan vara livsmedelsarbetare som råkar använda fel ingredienser, eller kassapersonal som tar för mycket betalt. Detta slår hårt mot företagets vinster men riskerar också att vända kunder mot oss och skada kamrater utanför arbetsplatsen. Därför har man ofta vänt på steken. Istället för att försämrå kvaliteten så förbättrar man den. Ingredienser fördelas till godare resultat, portionerna görs större eller kassapersonal tar mindre betalt. Det kostar företaget pengar – vi angriper vinsterna. Vi pressar företaget samtidigt som vi blir poppis bland kunder. En win-win-situation med andra ord.

Metoden praktiseras ofta sporadiskt för allas nytta. Man bjuder polare på företagets produkter. Men det har också potential som direkt stridsåtgärd. Flera exempel finns till exempel på kollektivtrafikpersonal som vägrat ta betalt och bageriarbetare som gjort större bullar tills deras krav uppfyllts.

Tala ut

Man kan använda allmänhetens missnöje som påtryckningsmedel mot arbetsköparen. Genom att offentliggöra, eller hota om offentliggöranden, av missförhållanden kan man tvinga till sig förbättringar. Rabalder som uppstår slår ofta mot företagets vinstmöjligheter.

Detta har varit särskilt rikligt förekommande inom vårdsektorn. Sjuksköterskor, äldrevårdspersonal och hemtjänstarbetare slår larm om hur patienter behandlas som skit och kräver samtidigt bättre arbetsförhållanden. Kända exempel finns också från skola, dagis och restaurangbranschen.

I Stockholms tunnelbana har man kombinerat krav på förbättringar med avslöjande av säkerhetsbrister. På så sätt har man vunnit över även annars skeptiska delar av allmänheten och hotat företagets fortsatta vinstmöjligheter i tunnelbanan. Krav har rests på att ersätta det aktuella företaget med ett annat som klarar av säkerhetskraven.

Följa regelboken

På många arbetsplatser finns detaljerade regler för hur arbetsuppgifter ska utföras. Dessa följs aldrig till punkt och pricka. Det är inte det de är till för. De finns där för att arbetsköparen, ifall behov uppstår (till exempel vid olycka eller skandal), ska kunna säga något i stil med: "Det är inte företagets fel, det är arbetarna som misskött sig". Reglerna går inte att följa. Följs de skulle arbetsuppgifterna helt enkelt ta för lång tid. Och det är precis där det vackra ligger. Följer vi reglerna följer kaos. Arbetsköparen kan se i stjärnorna efter sina vinster. Och visst måste det vara tillåtet att följa reglerna... Kassapersonal på matvarubutiker har använt det för att tvinga fram ökad bemanning. Varje vara granskas, priser extrakollas och betalningen räknas noga. Kön växer sig lång. Kunder blir irriterade och chefentvingas sätta in avlastande personal.

Ett legendariskt italiensk exempel är hur järnvägsarbetare fullständigt lamslog trafiken efter en misslyckad strejk. Man gick tillbaka till jobbet bestämda att följa regelboken till punkt och pricka. Man segade, kontrollerade och krävde jämna pengar, man putsade och städade till förbannelse och säkerhetskontrollerandet var minutiöst. Järnvägen var i kaos. En resa tog upp till tre gånger så långt tid. Arbetsköparen tvingades ge sig för arbetarnas krav. Vad man inte vann genom strejken vann man genom sabotage.